

Nepřímé zahájení komunikace

Autor: Qark

Datum: 16. 05. 2006 13:37

URL: <http://www.qark.net/clanek/neprime-zahajeni-komunikace>

Existuje jedna skvělá taktika jak si začít povídat s dívkou, aniž byste ji předtím jakkoliv přímo oslovovali. Tato metoda má hlavně tu výhodu, že nebudete od začátku považováni za baliče, ale jen za komunikujícího člověka a dostane se vám většího prostoru, abyste se projevili. Dívka nebude mít důvod se s vámi nebavit. Většinou se do rozhovoru zapojí dokonce i sama, aniž byste ji předtím nějak přímo vyzvali, a celý váš vstup na scénu bude proveden méně „násilnou“ formou. Ovšem úplně nejlepší na tom je, že dívka nebude mít šanci reagovat na vaše oslovení otázkou „Proč?“, a nebo říct jednoduše „Ne!“, a tím vás rozhodit.

Věřím, že jste určitě na tuhle metodu už v životě narazili, jen jste si to neuvědomili a neviděli její výhody a jednoduchost. Já osobně jsem se s ní setkal hlavně u starších lidí, převážně různých babiček, které jsem potkával a které mě zcela nenuceným způsobem velmi rychle vtáhly do konverzace. Například jsem jednou dobíhal na autobus a ten mi ujel, stejně jako jedné starší paní, která se snažila běžet se mnou. Došli jsme na zastávku a paní povídá: „Tak nám nakonec ujel...“ Já se samozřejmě chytl, usmál se a odpověděl něco ve stylu: „No jo, no...“, načež paní hned pokračovala o tom, že určitě za chvíli jede další a že je aspoň hezky a tak to čekání nebude tak strašné, atd.

Zajímavé je, že i ten sebeuzavřenější typ na takové nepřímé zahájení konverzace bude nějak reagovat. I kdyby stokrát nechtěl, něco ho donutí odpovědět, třeba i obyčejným kývnutím. A i přestože by chtěl odolat, někde uvnitř něj ho to hodně nahlodá a pokud bude paní pokračovat v mluvení dál, chytne se. Vždyť ta „babka“ ho nijak neotravuje, jen stačí párkrát kývnout, usmát se a je to, ne? Jenže po pár minutách rozhovoru se sám přichytně, že odpovídá více než jednoslovně a že už na sebe vyzvonil, kam jede, odkud jede a možná i to, jaké číslo bot má jeho nejlepší kamarád. Sakra, jak to ta paní dokázala? K ničemu vás nenučila, nezajímala vás, a přesto jste s ní komunicovali.

Prozradím vám to. Celé kouzlo je totiž v tom, jak lehce a nepřímo začala celý rozhovor něčím, co se vás bezprostředně týkalo a jak vás vlastní mozek donutil se zapojit. I kdyby vás ta paní šíleně otravovala, stejně ji budete věnovat trochu pozornosti a alespoň minimálně reagovat na její otázky. A stejné zahájení rozhovoru se dá samozřejmě využít i při balení.

Takže jak na to?

Strašákem mnoha kluků totiž bývá: „Jak začít? Co jí mám říct, abych zaujal?“ Někteří proto hledají vtípné zahájení konverzace, aby zabodovali. Jiní jen otálejí a přemýšlí, na co by dívka nejlépe zabrala. A přitom se konverzace dá zahájit, jak jsem už ukázal, i bez jakéhokoliv přímého oslovení. Stačí jen skočit přímo do děje a najít nějaké blízké téma, které se týká oslovované osoby.

Ukázka první

Představte si třeba, že jste někde v nějakém klubu. Uvidíte pěknou dívku, která něco cucá u baru, a přemýšlíte, jak ji oslovit. Nakonec za ní zajdete a řeknete: „Ahoj, můžu tě pozvat na další drink?“ Jenže odpověď může být: „Ne“, a vás najednou nenapadne co dál říct, abyste získali výhodu na svoji stranu a abyste mohli zabodovat, takže si půjdete zase sednout někam zpět na své místo, a ostrouháte.

Ovšem celý rozhovor jde samozřejmě zahájit nepřímým oslovením a získat tak mnohem větší šance:

Přijdete k baru, jakoby jste si chtěli něco objednat. Usmějete se, ukážete na její pití a zvesela řeknete: „Safryš, to je ale oranžový. A vypadá to dost kysele, alespoň podlé té barvy.“

Ona: Holka se bude hájit, že to kyselý vůbec není. (právě jste ji ale vtáhli do rozhovoru).

Vy: Pokračujete otázkou: „A co to vlastně je?“

Ona: Ochotně vám vyklopí název drinku.

Vy: „Hmm, to z ní zajímavě. To bych mohl taky zkusit. Vážně to není kyselý? Nerad bych, aby se mi po tom stáhla celá pusa. To bych pak vypadal, jako když si náš děda vyndá na noc zuby.“ - kyselý výraz samozřejmě můžete hned předvést.

Ona: Ujistí vás, že ne. Případně vám dokonce dá rovnou ochutnat!

Vy: Pochválíte, že je to dobré a potom řeknete, že si to teda taky objednáte a zeptáte se jí, jestli si nedá další s vámi, ať to nepijete samotní... no a je to.

S dívkou jste si popovídali, dostali jste z ní název drinku, a nakonec vám ho možná dala dokonce i ochutnat. Navíc jste oba při konverzování byli krásně uvolnění a více otevření.

Ukázka druhá

Někde na zastávce autobusu zpozorujete pěknou holku, sedí na lavičce a čte si knížku. Přisednete si a řeknete: „Ahoj, co si to čteš?“ Dívka vám suše a beze slov ukáže název na obalu knihy a vy si najednou uvědomíte, že se pokud chcete v konverzaci pokračovat a něco se dozvědět, budete se muset nějak krkolomně vyptávat dál.

Rozhovor však můžete začít i jinak, například právě tím nepřímým oslovením. Stačí jen, když se v klidu posadíte vedle dívky a po chvíli směrem k ní třeba pronesete: „No jo, škoda že jsem si taky dneska nevzal nějakou knihu. Aspoň by mi to čekání rychleji uteklo.“

Tento úvod skrývá daleko širší možnosti a úplně láká k rozhovoru. Bez obtíží pak v průběhu povídání zjistíte název knihy („Dívám se, že to už máš skoro přečtený. Je to zajímavá kniha?“ - „A co to vlastně čteš?“) a stejně tak i na jaký autobus čeká („No já tě tu ještě nikdy neviděl, ty asi nepojedeš tím stejným autobusem jako já.“) a odkud kam vlastně jede („Podle toho jak se usmíváš bych hádal, že jedeš z práce. Já mám totiž vždycky taky skvělou náladu, když mám už padla a můžu konečně jet domů.“)

Takhle by samozřejmě šlo pokračovat do nekonečna. Skoro každé oslovení se totiž dá s trochou cviku z přímého přetransformovat na nepřímé, které často mnohem lehčeji, a hlavně nenuceně, zahájí celou konverzaci. Takže teď záleží už jen na vás, který způsob vám bude lépe vyhovovat.